

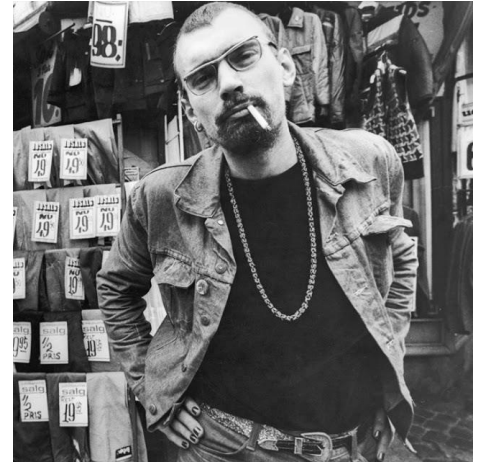
DAN TURELL: GENNEM BYEN SIDSTE GANG

Før jeg dør vil jeg gerne slentre byen igennem en sidste gang
det skal være mit sidste beskedne ønske
jeg vil gå på mine fødder igennem min by
igennem København
som jeg har gjort så mange gange før
men jeg vil vide det er den sidste gang
så jeg vil vælge min rute, med omhu
jeg vil gå ned ad Istedgade eller Vesterbrogade
og gå ned ad alle de små solløse sidegader
med deres nedlagte butikker
og jeg vil sé på alle antikvar-udstillingerne
af gulnede gardiner og fedtede gasapparater
og jeg vil rode i bogkasserne
og jeg vil ingenting købe
og ikke fordi det er sidste gang
men fordi jeg aldrig roder i bogkasserne for at købe
men for at rode i dem
og tænke på hvor kort og mærkeligt livet er

Og jeg vil sé børnene lege i de små firkantede stenede
forblæste baggårde
og jeg vil høre dem råbe til og efter hinanden
og jeg vil sé mødrene læne sig ud af køkkenvinduerne
og kalde dem ind når maden er færdig
ud af vinduerne vil der hænge tørresnore
med familiens undertøj der vil blafre i vinden
og jeg vil gå igennem Vesterbros digterkvarter i skumringen
jeg vil slentre langs med
Saxogade, Oehlenschlägergade, Kingosgade
og jeg vil gå ind et sted på et af værtshusene
måske Café Guldregn
og få en bitter og ikke andet
ud og videre
jeg vil slide mine såler flade den sidste slentretur i København

Jeg vil sige farvel til min by

Og jeg vil gå videre fra Vesterbro
jeg vil gå ind over Hovedbanegården
jeg vil passere den i gråt lys
og den vil være lettere sløret
den vil som altid ligne en gammel tårestribet film
den vil skære i hjertet som den altid gør
de sædvanlige sprittere vil sidde dør og vente på ingenting
de unge blaffere vil stå der med deres rygsække
og deres mælkekartoner
fortravlede og forjagede folk vil vente på deres forbindelser
familier vil komme med kufferter og barnevogne for at
tage på week-end hos familien på landet

og jeg vil stille mig i et hjørne
og blive overvældet
og ikke ville kunne gribe ind
og heller ikke have lyst
bare blive overvældet af alt dette liv
al denne mylder
fugtig i øjnene uden påviselig grund
og meget meget fjern

Når jeg har fattet mig vil jeg ryste mine frakkeskuldre
ryste Hovedbanegården af mig som en hund ryster sin våde pels
eller som når man kommer ud af biografen fra en film
jeg vil tænde en cigaret og gå videre
ned ad Vesterbrogade til Rådhuspladsen
hvor alle flakser rundt mellem busser og biografer
og igen vil jeg bare stille mig op ad en plakatsøjle
og jeg vil vide at her et sted på disse sten
ligger hele mit liv og alle mine drømme
som så mange andres liv og drømme

Alting er så flygtigt og forbigående
som éns sidste slentretur i byen
jeg vil gå ned ad Strøget som en skygge
hele vejen ned vil jeg være ledsaget af alle mine venner
de vil alle være genfærd
og ingen andre end jeg vil sé de er der men det er de
vi tager afsked med alting og hinanden
vi er ikke sentimentale
men luften er fyldt af noget ingen véd hvad hedder eller er
og vi går der i tavs samtale
og hen imod Nytorv er de væk igen
og selv fader jeg ud lidt længere nede
min sidste slentretur igennem byen er forbi
der er enkelt skygge mindre i gaden.